

[Pia Kjærsgaard]

og jeg syntes ikke, at jeg ville forbigå det i tavshed.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Ja, den er nærmest af semantisk art, hr. formand: Jeg får at vide, at jeg er på de høje nagler – det har man vel lov at være – og at jeg bruger hårde ord. Jeg ved ikke, hvad det er for hårde ord, jeg har brugt, som kan måle sig med, hvad fru Pia Kjærsgaard står her og siger: at jeg gør nar af den danske befolkning – det er vel hårdt! At jeg optræder umoralsk – det er vel hårdt! Jeg har ikke sagt noget, der kommer i nærheden af den skarphed om fru Pia Kjærsgaard og hendes parti.

Men de hårdeste ord, der er brugt i dag, står i dagsordenen. Der står »skærpelse af udlændingelovgivningen«. Dette er i mine øjne – og jeg kan kun tale for mig selv, og fru Pia Kjærsgaard taler jo for sig selv og har mere taletid, end jeg har – dette er i mine øjne en uforskammethed over for verdens nødlidende, og det er de hårdeste ord, der er brugt her i dag, og mine var den rene mildhed ved siden af.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Jamen det er ikke verdens nødlidende, der er til debat i Folketinget i dag, det er den udlændingelov, som et flertal i Folketinget har trukket ned over hovedet på den danske befolkning, et flertal, der som bekendt indebar, at det var samtlige Folketingets partier undtagen Fremskridtpartiet, der stemte for den nye udlændingelov.

Det er ikke verdens nødlidende, vi i dag har til debat, det er i hvert fald ikke det, vi fra Fremskridtpartiets side har lagt op til. Det, vi ønsker at diskutere, og som jeg faktisk synes overvejende er blevet diskuteret i dag, er den situation, vi har i Danmark. Det er ikke det kurdiske folk, det er ikke andre ting, som vi i øjeblikket burde diskutere. Det er ikke det, vi har lagt op til, det er Danmarks udlændingelovgivning, og dér synes vi fra Fremskridtpartiet side stadig væk, at man som dansk valgt politiker en gang imellem bør mindes om – åbenbart – at det er det danske folks interesser, vi varetager.

Niels Helveg Petersen (RV):

For få dage siden diskuterede Folketinget justitsministerens forslag til folketingsbeslutning som forberedelse til en ratifikation af asylkonventionen, og resultatet af den diskussion var jo soleklar: Regeringen fik at vide af et flertal i Folketinget her, at regeringen nu måtte give sig i kast med at udarbejde klare lovtekster om de ændringer i udlændingeloven, som måtte være nødvendige ved en dansk undertegnelse af asylkonventionen. Det var resultatet af debatten, og det synes jeg var et godt resultat.

Forespørgslen drejer sig om, hvad der skal ske i indværende samling, og lad mig da sige, hvad jeg synes, der skal ske: Der skal ske just det, der var resultatet af debatten forleden, nemlig at Folketinget lægger sine kræfter i, og at Folketingets Retsudvalg lægger sine kræfter i at diskutere de tekster, som er nødvendige, de ændringer, som er nødvendige for at gennemføre asylkonventionen, og se, om det kan passe sammen med de politiske overvejelser i partierne.

Hr. Arne Melchior har jo ret i, at det ikke er noget flertalsønske her i Folketinget at få en revision af udlændingeloven, og det kan jeg for så vidt tilslutte mig, men vi har altså den konvention, vi er nødt til at interessere os for, og det var hr. Arne Melchior jo også helt rigtigt inde på.

Lad mig så fremhæve, at jeg er enig med ministeren i, at asylansøgninger har behov for og krav på en grundig behandling, men også, som ministeren siger, krav på, at det går hurtigt. Lange behandlingstider er en meget betydelig ulempe, og jeg synes, man her kan spore og har set på det seneste, at der er sket betydelige fremskridt på det område. Det er i hvert fald et indtryk, som jeg har dannet mig.

Jeg vil også fremhæve ministerens ønske om en bred folkelig debat. Ja, det kan jeg også godt tilslutte mig. Jeg må sige, at vi jo har haft megen debat om udlændingeloven og udlændingeproblemerne, men ofte på et ikke tilstrækkeligt godt grundlag. Jeg glæder mig i hvert fald til, at Danmarks Statistik får gjort sit arbejde med udlændingestatistik og en bedre belysning af disse forhold færdig, således at den folkelige debat kan få et mere solidt fundament, end den har haft hidtil, og det mener jeg alle må kunne samle sig om at ønske.